

Beck Tamás

KARÁCSONY

Amikor Foglár Karcsihoz eljutott annak híre, hogy Csipa Marcsi a valójában bordélyházként üzemelő masszázsszalomban Erzsébet-utalványt is elfogad, a nyugdíjas férfi hálaimát rebegett a miniszterelnök bőkezűségéért. Újra és újra elővette a borítékból féltve őrzött kincsét, a közlegő parlamenti választásokra gondoló kormányfő karácsonyi ajándékát, gyűrögette, szagolgatta a nyomdaillatú papírokat. Közben Marcsi tökéletes teste járt az eszében; a hetéra minden porcikája újabb és újabb hasonlatra ingerelte, mintha csak az *Énekek Énekét* akarná a maga kétségtelenül szegényes szókincsének segítségével újrafogalmazni.

Izgatottan tárcsázta Csipa Marcsi privát telefonszámát a randevú megbeszélése végett, a sokadik kicsöngés után azonban egy Foglár Karcsi számára ismeretlen nő szólalt meg a vonal túlsó végén. A zavarában dadogó férfi szavába vágva a madám dohánykarcos hangon közölte, hogy Marcsi belátható időn belül nem dolgozik, tudniillik tegnap öngyilkosságot kísérelt meg. Addig is szolgálhatok-e más hölgygel, kérdezte pár másodperces hallgatást követően. Azt hiszem, nem, hebegte Foglár Karcsi a maga számára is váratlanul, tetszik tudni, Marcsit melyik kórházban kezelik? Mit tudom én, vált ingerültté a láthatatlan nő hangja, a mi szakmánkban még társadalombiztosítás sem létezik!

Foglár Karcsi, a tavalyelőtt nyugállományba vonult vegyipari mérés technológus aznap már semmit sem csinált. Ebédelni is elfelejtett. A válópere során neki ítélt garzonlakás összes ablakában behúzta a sötétítőfüggönyöket s leheveredett a kanapéra. Nehezen megmagyarázható büntudat kínozza, mely elementáris erővel tört fel zsigereiből. Észre kellett volna vennie vajon Csipa Marcsi viselkedéséből a készülődő katasztrófát? A nő néhány alkalommal kisírt szemekkel fogadta őt a masszázsszalomban, sőt, megesett, hogy együttlétük előtt Foglár Karcsi szeme láttára fehér port szippantott fel egy kezitükörről.

Csalódtam magamban, jegyezte meg már álmában a férfi a szigorú arcú főorvosnak. Csipa Marcsi ágya mellett álltak a kórteremben, a prostituált mélyen aludt a gyógyszerrektől. Bal csuklóján, ahol megpróbálta felválni az ereit, vastag kötés éktelenkedett. A helyiség sarkában hanyagul feldíszített fenyőfa árválkodott, kint pedig hullongott a hó, holott a fehér karácsonyok mostanra kimentek a divatból. Foglár Karcsinak az ünnepről hirtelen eszébe jutott a miniszterelnök ajándéka. Sietve varázsolt elő kezitükójából a borítékot, s ügyetlenül gyűrte a fehér köpeny zsebébe hálapénz gyanánt. A főorvos arca mintha kissé megenyhült volna. Komótosan bontotta fel a borítékot, de a különböző címletű utalványok láttán hitetlenkedve rázta meg a fejét.

Foglár Karcsi rémulően riadt fel a kanapén, amikor az álombéli doktor gúnyosan a pofájába röhögött.